

РЕШЕНИЕ

№ 520

гр. Б., 26.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАЯ Н. СТЕФАНОВА

при участието на секретаря РАЙНА Г. ЖЕКОВА
като разгледа докладваното от МАЯ Н. СТЕФАНОВА Административно наказателно дело № 20232120201560 по описа за 2023 година

Производството е по реда чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по повод жалбата на „Ч. п.“ ООД с ЕИК ... със седалище в гр.Б. и адрес на управление ул.... представлявано от управителя Б. Х. И. и съдебен адрес в гр.Б., ул.... чрез адв.К. И. АК-Б. против наказателно постановление №689541-F691487 от 15.03.2023г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП, с което за нарушение на чл.42, ал.1, т.5 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства вр. чл.118, ал.4 от ЗДДС на основание чл.185, ал.2 изречение второ вр. ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева.

Търговецът-жалбоподател, редовно призован не се явява в съдебно заседание. За него се явява упълномощен адвокат. С жалбата се моли за отмяна на НП, алтернативно за обявяване на нарушението за маловажен случай. Изложени са съображения, свързани с описанието на нарушението и приложението на чл.28 от ЗАНН. Не се претендират разноски.

Процесуалният представител ТД на НАП - Б. оспорва жалбата и моли съда да потвърди наказателното постановление. Излага доводи. Моли да му бъде присъдено ЮК възнаграждение.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и съобрази закона, в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено от фактическа и правна страна следното:

На 03.01.2023г, в 11,24 часа, свидетелят А. С. в качеството ѝ на инспектор по приходите в ЦУ на НАП съвместно с М. М. - също инспектор, извършили проверка на търговски обект по смисъла на §1 т.41 от ДР на ЗДДС-магазин, „С.“, находящ се в гр.Б.,

ул.... стопанисван от „Ч. п.“ ООД с ЕИК По време на проверката било установено, че в търговския обект не се съхранявала и не била налична книга/регистър за ръчни касови бележки от кочан. За извършената проверка бил съставен протокол (ПИП) на лист 21-23 от делото. Актосъставителят М. К. счела, че с това е нарушена нормата на чл.42 ал.1 т.5 от НаредбаН-18/2006 на МФ вр.чл.118 ал.4 от ЗДДС и на 10.01.2023г съставила срещу дружеството „Ч. п.“ ООД с ЕИК ... акт за установяване на административно нарушение. Актът бил съставен в присъствието на упълномощен представител на търговеца.

В срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН били направени писмени възражения по акта (лист 27 и 28 от делото). В тях е обяснено, че проверката е била извършена в първия работен ден на дружеството след новогодишните празници и час и половина след началото му. Служителят, който бил на смяна бил новоназначен и е бил натоварен лично от управителя да закупи регистър преди началото на смяната, но решил да отвори обекта да го почисти и подготви за работата. Акцентираще се, че нарушението е било извършено за първи път. Счита, че случаят е маловажен по смисъла на чл.28 ЗАНН.

Като е взел предвид акта, възражението по него, и останалите писмени доказателства административнонаказващият орган е издал атакуваното наказателно постановление №689541-F691487 от 10.01.2023г. В него при идентична фактическа обстановка както в акта, е направена правна квалификация по чл.42 ал.1 т.5 от Наредба Н-18/2006 г вр. чл.118 ал.4 от ЗДДС и на основание чл.185 ал.2 изр.второ вр. ал.1 от ЗДДС на търговеца-жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева.

Горната фактическа обстановка се доказва от събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства.

От правна страна съдът приема за установено следното:

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са съставени от надлежни органи в кръга на правомощията им и в сроковете на чл.34 ЗАНН. От формална страна са спазени изискуемите от чл.42 и чл.57 от ЗАНН реквизити и по двата акта. Установеното нарушение за лисата на съхранение в обекта на търговеца на свидетелството за регистрация е отразено в нормата на чл. 42 ал.1 т.2 от Наредба Н-18/2006г на МФ издадена на основание чл.118 ал.4 от ЗДДС. Правилно е избрана нарушената материална норма. Правилно и законосъобразно е избрана и санкционната норма на чл.185 ал.2 изречение второ вр. ал.1 от ЗДДС–нарушението не води до неотразяване на приходи, каквито данни не са изложени в административното производство, а препращането към ал.1 от чл.185 ЗДДС има отношение само относно размера на санкцията, която е избрана в минималния размер.

Въпросът за вината не се обсъжда, тъй като нарушителят е юридическо лице и отговорността му е безвиновна.

Проверяваният обект, представлява търговски обект по смисъла на § 1, т.41 от ДРЗДДС, според която търговски обект е всяко място, помещение или съоръжение (например: маси, сергии и други подобни) на открито или под навеси, във или от което се

извършват продажби на стоки или услуги, независимо че помещението или съоръжението може да служи същевременно и за други цели (например: офис, жилище или други подобни/, да е част от притежаван недвижим имот) например: гараж, мазе, стая или други подобни/или да е производствен склад или превозно средство, от което се извършват продажби, като в случая става въпрос за безстационарен обект–павилион.

Съдът приема обаче, че извършеното нарушение действително представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН-такъв, при който административното нарушение с оглед или липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид. Касае се за субсидиарно приложение на НК само в посочените в чл.11 от ЗАНН въпроси, поради което дефинитивната норма на чл.93 т.9 от НК следва да бъде приложена в административното производство по *analogia legis* –чл.46 ал.2 от Закона за нормативните актове, с оглед наличието на празнота в ЗАНН (ТР №1/12.12.2007 г по т.н.д. 1/2007 г на ОСНК на ВКС). Това е така, тъй като с оглед на доктриналната класификация на правонарушенията в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за съставомерността на деянието, процесното нарушение на чл.42 ал.1 т.5 от Наредба Н-18/13.12.2006г следва да се отнесе към така наречените „нарушения на просто извършване“ (формални престъпления). Същото се явява довършено със самия факт на осъществяване на изпълнителното деяние –несъхраняване на книга/регистър за ръчни касови бележки, без да е необходимо настъпването на определен противоположен резултат, различен от обективизиране на самото изпълнително деяние. По този начин е въздигнато в нарушение самото застрашаване на обществените отношения, свързани с осъществяване на проверката за дейността на дружеството-жалбоподател, без да са налице настъпване на имуществени или неимуществени вредни последици. Приложението на чл.28 от ЗАНН (а това се отнася и за чл.9 ал.2 от НК, вр. чл.11 от ЗАНН) обаче не е изключено и при формалните административни нарушения, тъй като няма нормативно ограничение за това. Именно за това преценката дали е налице маловажен случай или не, следва да бъде направена с оглед не само наличието или липсата на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения, предмет на регулиране от съответния нормативен акт. Нормата на чл.28 от ЗАНН създава правомощие (право, но не задължение) за наказващите органи да отличават съществени от маловажните случаи на нарушение като не санкционират всеки случай на административно нарушение, които застрашават (както в случая) или увреждат установения ред на държавно управление с интензитет, типичен за обикновените случаи на административни нарушения. Чрез предложението на чл.28 от ЗАНН на нарушителя бива посочено, че е извършил нарушение (макар и маловажно) и че ако повторно извърши такова ще бъде санкциониран. Така се постига съразмерност между извършеното и наказанието за стореното (чл.27 ал.2 и 3 ЗАНН), която изисква да не бъде наложено наказание в случай, че и най-лекото такова ще се окаже несъразмерно тежко спрямо извършеното.

Отнесени към конкретния случай горните принципни положения относно приложението на чл.28 от ЗАНН водят до извод, че извършеното от дружеството-жалбоподател деяние представлява маловажен случай и това е така, тъй като самият обект не е голям—било е първия ден след новогодишните празници и в самото начало на смяната. При това характерът на самото нарушение е такъв, че не може да доведе до неотразяване на приходи, тъй като липсата на процесния удостоверяващ документ, какъвто е процесната книга/регистър, не касае отчитането на извършените в търговския обект продажби. По делото не са налични данни жалбоподателят да е извършил други административни нарушения касаещи приложението на Наредба Н-18/2006 г на МФ. Всичко това налага извод, че извършеното деяние разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от същия вид, а налагането на санкция, която макар и определена в минимален размер -500 лева, формално нарушение и при наличие на НАП да осъществи контролните си правомощия, се явява значителна по своя характер и води до несъразмерност на санкцията с преследваната от закона цел.

По изложените съображения съдът приема, че обжалваното НП е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. С оглед изхода на делото и на основание чл.63 ал.4 ЗАНН съдът следва да предупреди дружеството-жалбоподател, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишния срок от влизане в сила на настоящия съдебен акт, за друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал.4 от ЗАНН, Б.кият районен съд, V наказателен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №689541-F691487 от 15.03.2023г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП, с което на „Ч. п.“ ООД с ЕИК ... със седалище в гр.Б. и адрес на управление ул.... представлявано от управителя Б. Х. И. и съдебен адрес в гр.Б., ул.... чрез адв.К. И. АК-Б. за нарушение на чл.42, ал.1, т.5 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства вр. чл.118, ал.4 от ЗДДС на основание чл.185, ал.2 изречение второ вр. ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева.

ПРЕДУПРЕЖДАВА „Ч. п.“ ООД с ЕИК ... със седалище в гр.Б. и адрес на управление ул.... представлявано от управителя Б. Х. И., че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишния срок от влизане в сила на настоящия съдебен акт, за друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Решението подлежи на обжалване по касационен ред пред Административен съд-Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Б.: _____